

1. _____ אבו דקה
2. _____ אבו מעציב
3. _____ אבו דקה
4. _____ נופל
5. _____ עזיז
6. _____ ג'עפרה
7. _____ עאדי
8. _____ חמדה
9. _____ עאישה
10. _____ שבבה
11. _____ מנאצרה

ה ע ו ת ר י ם

נ ג ד

1. מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון
2. מפקד כוחות צה"ל באזור חבל עזה

על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים

ה מ ש י ב י ם

תצהיר תשובה

אני הח"מ, אלוף נחמיה תמרי לאחר שהוזהרתי כי עלי להצהיר אמת וכי אם לא אעשה כן, אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

הנני משמש כמפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, והנני עושה תצהירי זה בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 8.2.93.

2. (א) אזורי יהודה, שומרון וחבל עזה נתונים לתפיסה צבאית של כוחות צה"ל באזורים, ובהתאם לתחיקת הבטחון הינם שטחים סגורים.

(ב) עם תפיסתם נקבעו האזורים כשטח סגור מטעמי בטחון, והשיקולים בדבר התרת הכניסה והיציאה מן האזורים ואליהם, יסודם בחשש לקיום והיווצרות סכונים בטחוניים הנובעים ממתן האפשרות של תנועה חופשית מן האזור ואילו.

3. כבר עם תחילתה של התפיסה הלוחמתית באזורים לאחר מלחמת ששת הימים נשקלו, מחד גיסא - האינטרסים הבטחוניים החיוניים של שמירת בטחון האזור, ומאידך גיסא - הרצון לאפשר לתושבי האזור לצאת את האזור לצרכים כאלו ואחרים. יש לזכור כי יציאה זו הינה דרך גשרי הירדן למדינות שהינן מדינות אויב, דבר הטומן בחובו סיכונים בטחוניים ממשיים.

4. המשפט הבינלאומי מכיר בכך כי יציאתם של תושבי שטח הנתון בתפיסה לוחמתית מאותו שטח, נתונה לשיקול דעתה המוחלט של המעצמה המחזיקה, וכי זכותה של המעצמה המחזיקה לאסור ולהגביל את חופש התנועה של תושבי האזור הנתון לתפיסה לוחמתית.

יתר על כן, אין במשפט הבינלאומי כל הוראה המחייבת את המעצמה המחזיקה להתיר יציאתם של תושבי שטח הנתון לתפיסה לוחמתית מאותו שטח בכלל ולמדינות אויב, בפרט.

5. גם בית המשפט הנכבד פסק לא פעם כי בהתאם לתחיקת הבטחון, ועל פי כללי המשפט הבינלאומי, בהיות האזורים נתונים תחת ממשל צבאי ונוכח הכרזתם כשטח סגור על פי תחיקת הבטחון, אין כל זכות - יסוד או אחרת - לחופש תנועה לאזור וממנו; אדרבא - יציאה משטח ממשל צבאי, הינה בגדר זכות יתר.

6. (א) לאחר כינונו של הממשל הצבאי באזורי יהודה, שומרון וחבל עזה, הוחלט על-ידי ממשלת ישראל, כצעד של מדיניות, על מדיניות ה"גשרים הפתוחים", וזאת למרות סיכונים בטחוניים הכרוכים בכך, ועל-אף המעמסה הבטחונית הנוספת המתחייבת מכך.

(ב) על פי מדיניות זו הוחלט, **כעקרון**, שתושבי האזורים ומזרח ירושלים יוכלו לצאת את האזורים דרך גשרי הירדן באמצעות "כרטיס יוצא", המשמש כמסמך נסיעה לצורך תנועה כאמור, והוא ניתן לרכישה בסניפי הדואר באזור בהיותו מבויל וממולא כראוי.

נוהל היציאה שנקבע כאמור, נועד לשם הסדרת יציאתם של תושבי האזורים ומזרח ירושלים לירדן ולמדינות ערביות אחרות **לצרכי ביקור, עבודה לימודים ומסחר**.

(ג) עם זאת, **כבר בשנות השבעים** הונהגו הגבלות ביחס לתנועתה של אוכלוסיה מסוימת מבין תושבי האזורים, אשר היוותה ומהווה, על פי הערכת גורמי הבטחון, **אוכלוסית סיכון מיוחדת**.

אוכלוסיית סיכון זו, על פי הנוהל והמדיניות שביסודו, לא תוכל לזכות **בפריביליגיה** של יציאה וכניסה **חופשית** מהאיזורים ואליהם באמצעות רכישת כרטיס יוצא, ויציאתם וכניסתם כאמור טעונה אישור מיוחד, אלא אם מדובר ביציאה לתקופה קצובה המוגדרת מעת לעת. (בזמנו - 6 חודשים לפחות).

לענין זה, מן הראוי להדגיש, כי הנוהל והמדיניות שביסודו נועדו מראשיתם להסדיר את התנועה **למטרה ספציפית ומוגדרת בלבד**, וממילא כל שנדרש מאותה אוכלוסית סיכון ספציפית היה לעמוד בנטל הוכחת המטרה המוגדרת והספציפית לשמה מתבקשת היציאה.

7. הטעמים שהביאו לקביעת המדיניות והנוהל ביחס **לאוכלוסית הסיכון** נובעים מהנתונים העובדתיים ביחס למעורבים בביצוע פעילות חבלנית עוינת (להלן: **פח"ע**), וממדיניות ארגוני הפח"ע בכל הנוגע **למאתר הגיוס, האימון וההפעלה למטרת ביצוע פח"ע בקרב תושבי השטחים**.

8. (א) ניתוח התפלגות גילאי המעורבים בפח"ע מצביע **באופן ברור** על כך שהרוב המכריע של המעורבים בפח"ע הינם **גברים** הנמנים על קבוצות הגיל הצעירות יחסית, (להלן: **אוכלוסיית הסיכון**) כאשר חלקם היחסי של הצעירים יותר באוכלוסיה זו בביצוע פח"ע גדול יותר מזה של הבוגרים יותר.

(ב)

אוכלוסיה זו מהווה את **הפוטנציאל הסיכוני ופרופיל הגיל של פעיל הפח"ע הפוטנציאלי**, אשר יש לנסות למנוע ולהקשות על גיוסו לארגוני הפח"ע לנוכח **הפיתוי האידיאולוגי והכלכלי** שיש למועמדים הנמנים על אוכלוסיה זו, וזאת בין היתר על-ידי יציאתו לחו"ל.

9.

ארגוני הפח"ע רואים בתושבי השטחים, ובמיוחד באוכלוסית הגיל הצעירה, **מאתר מרכזי לגיוס**, לאימון ולהפעלה למטרת ביצוע פח"ע.

יציאת צעירים כאמור מקרב תושבי השטחים לחו"ל בשנות ה-70, בדרך כלל לירדן, נוצלה על ידי ארגוני המחבלים, שלמרביתם מפקדות בירדן, לאיתור ולגיוס ראשוני בירדן.

לאחר השלמת תהליך הגיוס אפשרה היציאה החופשית לחו"ל של מגויסים אלו ושל צעירים נוספים שהם גייסו, שמירה על קשר הדוק עם פעילי הארגונים בחו"ל. הקשר הישיר בין המגויסים לבין הפעילים בחו"ל היה חיוני, והוא אפשר במהלך שנות ה-70 ביצוע של מאות פיגועים באמצעי לחימה בהם נהרגו עשרות ישראלים ונפצעו מאות.

10.

על רקע זה נתבקשה ונתגבשה המדיניות שנועדה להקשות על אפשרויות ארגוני המחבלים לפעול בחופש יחסי בקרב תושבי השטחים, וכן על נכונות ויכולת הצעירים עצמם בקרב תושבי השטחים להתגייס וליצור קשר הדוק ומתמשך עם מפקדות ארגוני הפח"ע בחו"ל.

הפתרון האופטימלי מבחינה בטחונית, ללא ספק, היה במניעת יציאה טוטלית של תושבי השטחים לחו"ל, ואולם פתרון זה לא תאם את המדיניות של "הגשרים הפתוחים" והיה יוצר הכבדה קשה על חיי התושבים באזורים. על רקע זה גיבשה מערכת הבטחון מדיניות המאזנת בין שני האינטרסים הנ"ל והמהווה מבחינה בטחונית, את **הרע במיעוטו** במלחמה לשיבוש פעילות ארגוני הפח"ע ולהקטנת הפיתוי של עשרות אלפי צעירי השטחים לצאת לחו"ל ולהתגייס תוך כדי כך לפח"ע בחו"ל. מדיניות זו עיקרה בהתמקדות באוכלוסיות סיכון, כפי שהן מוגדרות מעת לעת בהתאם למציאות והצרכים הבטחוניים, אשר על יציאתן לחו"ל מוטלות מגבלות.

11. לפיכך הוחלט, לעניננו עוד תחילה **בשנות השבעים** על הגבלת יציאתם/כניסתם של מאתר הגילאים 16-25, המהווים את הגורם הדומיננטי יותר בביצוע פח"ע.

המדיניות שנקבעה במסגרת הנוהל הינה, כי יציאתם לחו"ל של **גברים** צעירים בני הגילאים 16-25 דרך גשרי הירדן, באמצעות כרטיס יוצא, מותנית בחזרתם לאזור בחלוף שישה חודשים לפחות ממועד יציאתם. לעומת זאת, בקשה ליציאה לתקופה קצרה יותר, טעונה הגשת בקשה להיתר חריג לשם יציאה **למטרה מוגדרת** שפורטה בבקשה. צילום הנוהל, למעט קטעים חסויים שאינם נוגעים לעניננו (נוהלי דיווח), מצ"ב כנספח **תצ/1**. ...

מדיניות זו לא הוחלה על התושבים הערבים של מזרח ירושלים.

12. (א) הצורך בהמשך מימושה של מדיניות זו גבר במידה ניכרת לאחר המלחמה בלבנון ותוצאותיה.

הפגיעה בתשתית של ארגוני המחבלים בלבנון ומאבקי הכוח בתוך ארגוני הפח"ע אלצו חלק ניכר מאוכלוסית המחבלים, בעיקר מארגון הפת"ח, לעזוב את לבנון וסוריה ולהתמקם במדינות אחרות.

מאות מבין פעילי הפת"ח ובכללם עשרות פעילים מבצעיים הגיעו לירדן.

ההתמקמות בירדן הקלה באופן משמעותי על אפשרויות ארגוני הפח"ע לפעול מול ישראל והביאה לגידול ניכר בהיקפו של הפח"ע הממוסד.

(ב) על פי הערכת גורמי הבטחון השונים, ביטולן של ההגבלות דלעיל, היה מגדיל באורח משמעותי את היקפו של הפח"ע הממוסד בשטחים ובתחומי הקו הירוק.

לענין זה יודגש כי ההגבלות לא מנעו מארגוני המחבלים גיוס צעירים תושבי השטחים לפח"ע, ואולם ראוי לציין לענין זה, כי אחד המאפיינים הבולטים בפעילות הארגונים היתה התופעה, שבמהלך ביקורי הקיץ ולאחריהם חל בשטחים גידול ניכר בהיקפו של הפח"ע הממוסד, המתאפיין בקשר עם **מפקדות בחו"ל**.

(ג) כמו כן, מן הראוי להדגיש כי באותה תקופה, חלקם היחסי של צעירים מקרב תושבי מזרח ירושלים (עליהם לא חלה ההגבלה דלעיל), בביצוע פח"ע ממוסד היה גדול, עובדה הנובעת במידה רבה מהתמקדותם של הארגונים בפעילות מול האוכלוסייה שיכלה לצאת ולחזור באין מפריע.

13. **בתחילת ההתקוממות בשטחים**, השתנו הנסיבות הבטחוניות בשטחים ובמזרח ירושלים בצורה משמעותית.

ההתקוממות בשלביה הראשונים לוותה בפרץ אלימות רחב היקף, בו נטל חלק, פלח גדול של האוכלוסייה שכלל גם עשרות אלפים מביין הגילאים הבוגרים יותר.

התגברות ההתקוממות יצרה לארגוני המחבלים מוטיביציה גדולה יותר מתמיד לבצע פח"ע באמצעות צעירים המגויסים על ידם בעת שהייתם של אלה בגדה המזרחית, על רקע אידיאולוגי לאומני ועל רקע מצבם הכלכלי של תושבי השטחים, וזאת על מנת להשתלב בצורה מאורגנת בהכוונת פעילותם האלימה. על מנת להקשות על הידוק קשר זה הוחלט על בחינה מחדש של מדיניות התנועה מן האזור.

14. עם התגברות הפיתוי של תושבי השטחים מחד גיסא, והמדינות המכוונת של הארגונים מאידך גיסא, כאמור לעיל, היה הכרח גם להקטין את כדאיות היציאה מחוץ לאזור לצורכי ההצטרפות לארגוני הפח"ע. אשר על כן, ועל מנת להקשות על הידוק הקשר בין ארגוני המחבלים ומאתר פוטנציאל הסיכון, נוצר הצורך להעמיד את אוכלוסיית מאתר הסיכון על קבוצת הגיל 16-35, וכן להעמיד את משך תקופת השהיה בחו"ל למי מבין קבוצה זו, אשר אין בידו מטרה ספציפית ליציאה לחו"ל, על תשעה חודשים.

כמו כן, הוחלט על החלת המדיניות על תושבי מזרח ירושלים.

... מצורף בזה ומסומן תצ/2 העתק הנוהל משנת 1988, למעט קטעים חסויים שאינם נוגעים לענייננו (נוהלי דיווח).

במהלך ההתקוממות התמסדה בשטח פעילותן של מסגרות אלימות.

15.

כיום, פועלות בשטחים מאות מסגרות של "ועדות עממיות"/"כוחות הלם" המזוהות עם אחד מארגוני המחבלים וקשורות בדרך כלל לפעילים מקומיים של הארגונים. כן התרחבה והתעצמה התופעה של פעילות "מבוקשים" בכל האזורים.

אחת המטרות הבסיסיות של ארגוני המחבלים מצד אחד ושל הוועדות העממיות וחבורות המבוקשים מצד שני, הינה להדק את הקשרים המבצעיים ביניהם.

חפצם של ארגוני המחבלים בהידוק שליטתם ואחיזתם הישירה במסגרות אלו, ואלו מצידן נזקקות לסיוע באימונים, באמצעי לחימה ובכספים.

עמדת גורמי הבטחון הינה, כאמור, שעל מנת לשבש את פעילות ארגוני המחבלים, ולהקטין את הפיתוי הקיים למי שנמנה על אוכלוסית מאתר הסיכון, כאמור לעיל, להתגייס לפח"ע, תוך כדי שהייתם בחו"ל, הכרחי להגביל את תנועתם החופשית של מי שנמנה על קבוצת גיל זו באמצעות קביעת תקופת מינימום לשהיה מחוץ לאזור.

16. (א)

קביעתה של תקופת מינימום כאמור, יש בה כדי להפחית באופן משמעותי את יציאתם של בני הגילאים האמורים **שלא נועדה לתכלית ספציפית**, קרי - יציאה שבמסגרתה גדל הסיכוי ועימו גם הסיכון הבטחוני, שאותו צעיר יגויס לפח"ע ויקבל במסגרתו משימות פח"ע מטעם מפקדות הארגונים אשר בחו"ל.

הנסיון המצטבר של גורמי הבטחון מצביע על כך, שתושב השטחים ומזרח ירושלים הנמנה על **אוכלוסית הסיכון** חשוף יותר לגיוס לארגוני הפח"ע ולקבלת משימות פח"ע לביצוע באזור, עם חזרתו, אלא אם כן הוא יוצא למטרה מוגדרת לגיטימית, כגון: לימודים או עבודה מחוץ לאזור.

(ב)

קיומן של ההגבלות לאוכלוסית מאתר הסיכון, במסגרת שנקבעה לעיל, מפחיתה באופן ממשי את מספר יציאותיהם לחו"ל של תושבים מבני אוכלוסית המאתר, שאינן מיועדות לתכלית ספציפית.

(ג)

(ד) יחד עם זאת, בצידה של ההגבלה, כאמור לעיל, נדונות בקשות ספציפיות במסגרת המנגנון לקבלת היתר חריג, אם לצורך מטרה ספציפית הומניטרית (כגון: סיבות בריאותיות, אבל וכיו"ב) ואם לצורך מטרה ספציפית (כגון: לימודים ועבודה) אשר ממילא, מעצם טיבה, מצריכה שהות של מספר חודשים בחו"ל.

(ה) זאת ועוד, קיומה של ההגבלה נועד להקשות על קיום הקשר השוטף בין ארגוני המחבלים ובין גורמי פח"ע באזורים, קשר המתאפשר באמצעות יציאות לחו"ל וכניסות לאזור בתדירות תכופה.

(ו) מובן מאליו, כי ההגבלה אינה מונעת לחלוטין מארגוני המחבלים מלגייס ומלהפעיל צעירים מבין אוכלוסית מאתר הסיכון. יחד עם זאת, הגבלה זו משבשת חלק ניכר מפעילות זו ולהערכת גורמי הבטחון ביטולה של ההגבלה האמורה, כאמור לעיל, עלול להביא לעליה בהיקף פעילותו של הפח"ע הממוסד בשטחים ובתחומי הקו הירוק.

אחת ההוכחות החותכות ליעילותה של ההגבלה היא, כמצויין לעיל, היקף מעורבותם הניכר של צעירים מאזור ירושלים בפח"ע הממוסד בתקופה שהגבלות היציאה לא חלו על מזרח-ירושלים, ולעומת זאת הירידה החדה במעורבותם של אלה לאחר החלת ההגבלה על אוכלוסית מאתר הסיכון גם מקרב תושבי מזרח ירושלים.

הלכה למעשה, הנחיות נוהל אלו מקלות עם מרביתה של אוכלוסית תושבי האזורים (למעט אוכלוסית הסיכון), שכן הן מאפשרות יציאה נוחה באמצעות כרטיס יוצא שנרכש בסניף הדואר, שהרי הדין קובע כי האזורים בהיותם נתונים בתפיסה לוחמתית הינם שטח סגור, וכל יציאה וכניסה אליהם טעונים בקשה להיתר אישי.

למעשה, מרביתם של תושבי האזורים יוצאים את האזור לחו"ל בלא שהם צריכים להגיש בקשה קונקרטית להיתר יציאה אישי, על פי מדיניות ה"גשרים הפתוחים".

רק חלקה של האוכלוסיה, אשר מהווה מאתר סיכון פוטנציאלי, נדרש לעמוד בקריטריון של קיום מטרה ספציפית מוגדרת, לשם יציאתו לחו"ל, דרך גשרי הירדן.

ככל שאין בידו של תושב האזור הנמנה על אוכלוסית מאתר הסיכון, להצביע על מטרה כאמור, תותר יציאתו בתנאי, לפיו, כניסתו חזרה לאזור תתאפשר, לא לפני חלוף תקופת מינימום מוגדרת שנקבעה.

קביעת אוכלוסית הסיכון והקריטריון שנקבע, נועדו לצמצם את הסיכון הבטחוני הנובע מיציאתה החופשית של אוכלוסיה זו, ובכך אין כדי להחמיר מעבר לנורמה הכללית הקבועה בתחיקת הבטחון, והנובעת מהיות האזורים נתונים לממשל צבאי.

אדרבא - על פי תחיקת הבטחון, כל יציאה וכניסה לאזורים טעונה בקשה להיתר אישי, ואולם בפועל מקלים עם מרבית האוכלוסיה ואין ממצים את הדין עימה במובן של דרישה להגשת בקשה לקבלת היתר אישי מיוחד.

קביעת נוהל אחיד לכל האוכלוסיה תרע בהכרח עם מרבית האוכלוסיה הרשאית כיום לצאת ולהכנס בהליך פשוט כאמור.

18. (א) מדיניותם המקלה של המשיבים במסגרת מדיניות "הגשרים הפתוחים", נועדה לאפשר לתושבי האזור מידה סבירה של "נורמליזציה", ככל הניתן, בהתחשב בסיכונים הבטחוניים הנובעים מהמצב הבטחוני הקיים.

מובן מאליו כי היקפם ומהותם של המגבלות על כניסה ויציאה לאזורים צריכים להבחן **בהתאם לנסיבות הזמן והמקום, והכל בשים לב לצרכים הבטחוניים והמדיניים בעת נתונה.**

כך למשל, בעת מלחמת המפרץ, נוצר הצורך הבטחוני להתלות לאלתר יציאה וכניסה לחו"ל מן האזור ואליו, דרך גשרי הירדן.

בהמשך לכך, הוחלט גם להגביל בזמנו יציאת תושבי האזורים לתוך שטח מדינת ישראל אלא למטרה מוגדרת בשים לב לסיכונים הבטחוניים הכרוכים בכך.

(ב) כאשר עם פרוץ ההתקוממות באזור, במטרה לקיים פיקוח על ההתקשרות עם ארצות חוץ ולמנוע קשר עם גורמי אויב אשר עלולים להשתמש בתקשורת הטלפונית לשם העברת מידע, מסירת הוראות וקבלת דיווח, הוחלט להתנות התקשרות תושבי האזורים בטלפון עם מנויים בחו"ל בקבלת היתר מוקדם (לבני אדם מסויימים או לסוג של בני אדם), הוחלט על ידי בית משפט נכבד זה כי,

"סבירות השימוש בסמכות צריכה להבחן לאור נסיבות המקום והזמן, והפעלה בתקופה של מאורעות שלובשים לבוש של התקוממות, שניזונה גם מהשפעות והכוונות מן החוץ, איננה יכולה להחשב לנטולת הגיון. השימוש בטלפון לשם העברת הוראות ממפקדות של ארגוני חבלה לפעילי הארגונים בשטח ודיווח מן השטח, הוא, למשל, בגדר צפוי שהוא גלוי וברור אף מעבר לוודאות קרובה. קביעת תחליף של האזנה לשיחות, כפי שהוצע על ידי העותרים, אין בה כדי למנוע שימוש בתקשורת כמתואר, שהרי האזנה יכולה רק לאפשר ניתוק הקשר אחרי שהדברים הושמעו. היא גם אינה אפקטיבית כאשר נעשה שימוש בסימנים שהם בגדר קוד מוסכם. מאידך גיסא, לא ניתן להבין מדוע צריכה בקשת היתר ליצור קושי מיוחד למי שמבקש להתקשר בשיחה בינלאומית בתום לב... אין גם ממש בטענה כי ההגבלה הנ"ל היא ביטוי לנוהגים שאינם מקובלים במשפט הבינלאומי הפומבי...". (בג"צ L.S.M 270/88 נגד מפקד כוחות צה"ל באזור, פ"ד מב(3) 260, 263).

מכל מקום, הנוהלים המסדירים יציאתם וכניסתם של תושבי האזורים, נשקלים מעת לעת בהתחשב בכל הנסיבות והשיקולים הצריכים לענין, ובכלל זה, הסיכונים הבטחוניים בעת הנתונה, כפי שאכן אירע, כמפורט לעיל. בהקשר זה אציין, כי על רקע התהליך המדיני והשלכותיו הרלבנטיות, מצויה גם הסוגיה דנן על מדוכת העושים במלאכה לענין זה.

באשר לעותר 9 -

.20

(א) על פי המידע שבידי כוחות הבטחון, העותר 9 הינו פעיל בכיר במסגרת ארגון החזית הדמוקרטית, אשר אף היה עצור במעצר מנהלי בין התאריכים 14.12.90 - 15.3.90, בשל פעילותו זו.

(ב) על יסוד המידע שבידי כוחות הבטחון, המתיחס באופן ספציפי לפעילותו של העותר הנ"ל, אין לאפשר יציאתו החופשית של העותר הנ"ל לחו"ל לתקופה שתפחת מתשעה חודשים, שכן יציאה בלתי מותנית כאמור, עלוה לסכן את בטחון האזור ועלולה להיות מנוצלת לקידום מטרותיו של ארגון טרור, וזאת בהתחשב בתוכן המידע האמור ובהסתמך עליו.

לענין זה, ראה תצהירו של המכונה "ג'אד", איש שירות הבטחון הכללי, אשר הציג ביום 8.2.93 את פרטי החומר החסוי בפני כבוד בית המשפט.

(ג) ביום 9.2.93 החליט בית משפט נכבד זה כי "באיזון האינטרסים הכולל לא ראינו לגלות לעותר את החומר הבטחוני האינדיבידואלי המתייחס לעותר 9".

(ד) יציאתו החופשית של העותר 9, לאור נסיבותיו האינדיבידואליות, קרי עברו הבטחוני, ככל שניתן היה להציגו בגלוי בכתב התשובה ובתצהירים, וככל שהוצג באופן מפורט ומלא בפני בית משפט נכבד זה, באופן חסוי, טומנת בחובה סיכון בטחוני ממשי.

(ה) עתירתו של העותר 9, מכוונת למתן היתרי יציאה חוזרים ונשנים למספר ימים כל אחד, לפי טענתו, לצורך השתתפות בכנסים ובהשתלמויות הנערכים בחו"ל.

כאמור לעיל, לאור החומר הבטחוני בענינו, ביציאות כאמור, טמון סיכון בטחוני ממשי ועל כן נאות בשעתו מפקד כוחות צה"ל באזור להתיר יציאתו אך ורק לתקופה מוגבלת מראש של תשעה חודשים, תקופה שנועדה לצמצם עד למינימום את הסיכון הבטחוני הנשקף מיציאות וכניסות תכופות כמבוקש על ידו.

(ו)

לעובדה כי העותר 9 הינו בן 33 ושלפיכך הינו בגדר אוכלוסית מאתר הסיכון הבטחוני, אין ולא היה כל משקל בקבלת ההחלטה הספציפית בעניינו. עניינו של העותר 9 נשקל ספציפית בשים לב לבקשתו הספציפית, קרי - כנס מקצועי בירדן, ולמרות זאת, נדחתה בקשתו להיתר אישי בשים לב לנסיבותיו האינדיבידואליות ולעברו הבטחוני.

בשונה מאוכלוסית מאתר הסיכון הבטחוני, ככזו, העותר נמנה על אוכלוסית אלו, אשר לגביהם יש מידע בטחוני מצטבר כי הינם פעילים ברמה כזו או אחרת במסגרת ארגון טרור ספציפי, ולגבי שכאלו, ענינם נשקל ספציפית בכל מקרה, בשים לב לחומר הבטחוני בענינם - כמותו, דיותו ונושנותו, בנסיבות הענין.

היקפו של החומר הבטחוני ומועדיו יכריעו בכל מקרה ומקרה, לגבי מידת הסיכון הבטחוני הנשקף מיציאה לחו"ל של מבקש ספציפי, בעל עבר בטחוני ויביאו לקבלת החלטה שונה בכל מקרה ומקרה לגבי התרת יציאה לחו"ל, אם בכלל, ובתנאי כזה או אחר (קרי - לתקופה כזו או אחרת).

לענין זה יוער, כי בעת נתונה יתכן שלגבי מבקש מן הסוג האמור (קרי - בעל עבר) תנתן החלטה שלא להתיר יציאתו כלל, ואילו לאחר מספר חודשים, תותר יציאתו בתנאי של יציאה לתקופה קצובה, שתקבע בהתאם לחומר הבטחוני הספציפי.

.21

סיכומם של דברים, הנחיות הנוהל בכל הנוגע לסדרי יציאתם של תושבי האזורים אשר מצורפים לתצהירי זה יסודם בטעמי בטחון, אשר פורטו לעיל.

בבסיס ההנחיות עומדת המטרה להקל עם אלו מתושבי האזור שהם הרוב הגדול, שאינם נמנים על אוכלוסית מאתר הסיכון הבטחוני ו/או מי שלגביו מידע בטחוני ספציפי.

הנוהל מאפשר לרוב הגדול של תושבי האזור ומזרח ירושלים לצאת למדינות אויב, כמעט באין מפריע, ולחלקם, לצאת על פי היתר אישי במידה ויש לנסיעתם מטרה ספציפית שאין בצידה סיכון בטחוני ממשי.

22. (א) בשים לב לכל נסיבות העניין; המצב הבטחוני המשתנה מעת לעת, כמו גם, צרכי האוכלוסיה המקומית, הרי שהמדיניות הננקטת בכל הנוגע להתרת יציאתם של תושבי האזורים, ולסדרי יציאתם, בדין יסודה.

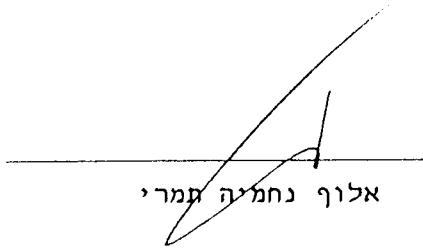
(ב) סמכויות המשיבים להסדיר נושא יציאתם של תושבי האזורים לחו"ל, דרך גשרי הירדן בתנאים ושלא בתנאים, נובעות מהנורמות המשפטיות ומתחיקת הבטחון החלה על האזורים כשטחים הנתונים לממשל צבאי.

(ג) הבקורת השיפוטית בשאלת נחיצות הפעלת האמצעים שנוקט בהם המפקד הצבאי משיקולים בטחוניים הינה מצומצמת. בעניינים כגון דא, לא ישים בית משפט זה שיקול דעתו במקום שיקול דעתו של המפקד הצבאי, שעה שמדובר בהערכת התועלת והנחיצות שבהפעלת אותם אמצעים בענייני צבא ובטחון, בשל אופיים, המומחיות הדרושה בהם והאחריות הכרוכה בהם.

עיקרם של טעמי הבטחון והערכת גורמי הבטחון הובאו לעיל בתצהירי. תימוכין נוספים אשר חסויים מטעמי בטחון המדינה, על פי תעודת חסיון, מפורטים בחוות דעת חסויה אשר תוגש לבית המשפט הנכבד, במועד הדיון.

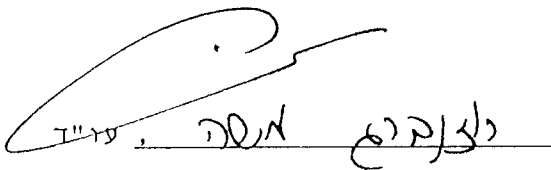
מצ"ב ומסומן תצ/3 תצהירו של המכונה "עופר" לאימות העובדות וההערכות המקצועיות של גורמי הבטחון בכל הנוגע לטעמי הבטחון המפורטים בתצהירי זה.

הנני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וכי האמור בתצהירי אמת, לפי מיטב ידיעתי ואמונתי.

אלוף נחמיה תמרי

א י ש ו ר

אני הח"מ, ניצן קינג אמסר, עו"ד, מאשר בזאת כי ביום 21.4.93 הופיע בפני האלוף נחמיה תמרי, המוכר לי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר אמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם בפני על תצהירו דלעיל.

ניצן קינג אמסר, עו"ד